

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.јуна 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Присутни су:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници Радоњићи и Матовић.
- Браниоци Ђорђевић, Брадић, Палибрк, Борковић, Стругар, Шћепановић, Перовић, Крсто Бобот.

Палибрк мења кога, Радића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати колегу Огњена Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бобот мења Петронијевића и Крстића, Борковић. Добро.

Затим ту су Николић, Поповић, Момић, Булатовић, Богићевић, Мишић, Миладиновић, Видоје Корићанин, Сокић Абдулах, Вељко Корићанин, Кастратовић и Брновић отужени.

Ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Констатујем да је успостављен видео линк па ћемо, за данас смо позвали Сервете Сељманај, Сали Никчи и Шехрије Баља.

Да ли може режија да нам да на мониторе, ово су просторије ЕУЛЕКС-а у Приштини.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА путем видео линка Сервете Сељманај и Сали Никчи.

Добар дан, ко је са вама и да ли можете да нам се представите.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Ја са Сервете Сељманај из села Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, реците ми ко је поред Вас, да ли је то неко из ЕУЛЕКС-а?

Добро, дакле ту је и радник ЕУЛЕКС-а који се представља на енглеском језику па ћемо касније да видимо да ли ту има неко ко говори албански језик. Госпођо Сељманај кажите ми име Вашег оца? Како каже, да ли сте Ви разумели преводиоци?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Мој отац се зове Сеид Нитај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми годину и место Вашег рођења?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Ја сам рођена 08.04.1958. године у Дечанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Село Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Ја сам домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте Вашу лична документа, личну карту или оно што имате, односно прочитајте нам идентификациони број и покажите нам молим Вас.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: 1009583935.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Да констатујемо да сведокиња даје податке и чита своју идентификациони број из личног документа, а да ће њени идентитет потврдити ЕУЛЕКС у писменом облику након завршетка ових пет дана сведочења путем видео конференцијске везе.

Госпођо Сељманај ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину и о ономе што Вас питамо морате да кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, али можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Схватила сам ово упозорење Ваше, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и пре давања исказа се полаже заклетва па Вас молим да понављате: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Заклињем се својом чашћу.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Јесет чули госпођо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Јесте чули госпођо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу у свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: О свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорићу истину.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: И ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након података које даје, упозорена, опоменута, и након што је положила заклетву исказује:

Питаћу Вас прво да ли, Ви сте давали исказ пред ЕУЛЕКС-ом 11.03.2010. године, па су Вам затим 09.03.2011. године показане неке фотографије, да ли се тога сећате? Да ли остајете код тог исказа који сте...?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, ја стаојим иза тога што сам изјавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код тог исказа који сте дали пред ЕУЛЕКС-ом 11.03.2010. године?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми овде судимо за догађај од 14. маја 1999. године па сте Ви причали о томе шта се догађало и шта сте, били сте сведок шта се догађало у кући Нимона Гашија?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Неко тамо преводи и упада када госпођа говори и он говори истовремено и ја не могу да одгонетнем отприлике шта она каже, тако да ја би Вас замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она Вас чује?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Она мене чује али ја њу слабо чујем зато што неко други говори тамо и преводи тамо истовремено, па упада у наш превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па онда да кажемо госпођи Сељманај да ми имамо превод и да би било најбоље да она говори да слуша наш превод, дакле да она слободно говори да ми овде имамо превод. Нема потребе да се било ко други укључује.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Пренео сам ово што сте рекли госпођо судија и она је пристала да говори, а ови други неће говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам онда шта се догодило са Вашим мужем 14. маја, шта је то било у кући Нимона Гашија и шта је било уопште тог 14. маја 1999. године? У најкраћим цртама да нам поновите оно што сте испричали пред ЕУЛЕКС-ом.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Ја могу да сведочим испочетка до краја о свему ономе што се догодило тога дана јер највећи број тих догађаја тога дана догодио се у мом дворишту. Дакле могу да сведочим од јутра када су повели мога мужа и када су нас истерали из куће шта су нам рекли, како су се нама обратили, ја не познајем добро језик, али нешто сам била у стању да разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: То је био петак 14. мај, ја сам била кући а муж је мало раније изашао из куће, деца су дошла и питала ме где им је отац, ја сам рекла да не знам, они су рекли Срби су ушли у Ћушку и онда су ишли на доле и почели да беже. Ја нисам знала где је супруг и чекала сам да се врати кући. Дошао је мој супруг, Нимон Гаши, Хаџи Дрешај, Шабан Кељменди и Зенон који

је био као гост код Нимона, па Нимош Љуљај и сви су били у мом дворишту, на почетку ушао је само један и отворио врата и ушао унутра, а ми смо били сви ту, изашао је и онда се напунило двориште полицајцима. Почели су да нас малтретирају, тражили су новац, гађали су из аутоматског оружја, тражили су новац, злато јер ћемо вас побити све, један је ушао у кућу, затим је изашао, а мужеве су повели све један по један увели су у једну собу и контролисали их, и онда су их извели напоље до једних дворишних врата, па онда су их вратили поново и поново су их извели напоље, онда су их увели у кућу Зимера Гашија. Они су ушли и рекли су излазите сада јер ћете поћи за Албанију. Ми смо били само са децом јер мушкарце су повели. Када смо изашли на улицу онда смо чули шест пуцњева један по један, појединачно и онда су деца како су бежали падали су по оним каналима тамо воденим. Онда смо почели низ улицу, запалили су куће, убили су мужеве, подметнули ватру по кућама, одмах шест кућа одједном. Пре него што су извели мужеве за Нимона хоћу да кажем јер он ми је комшија, запалили су Нимонову кућу, то се видело из наше куће, а он је био у нашем дворишту са другим мушкарцима, али нису могли ништа да предузму. Избила је ватра у кући, по аутомобилима су пробушили гуме и тако даље, дакле свашта су радили. Пошли смо низ улицу, нисмо имали где да пођемо, изашли смо тамо на једну пољану до пет сати увече, били смо опкољени, шетали су око нас, онда су једној жени рекли извадите новац и вредне ствари јер ћемо вас побити и онда су почели од свих нас да покупе новац и вредне ствари, и онда око 5 сати сам се вратила кући, тражила сам мужа. Онда су код Зимерове куће смо питали да ли је отац тамо, питала су деца, он је рекао не, ја сам их чувала, децу. Нисам имала где да се вратим, ја сам ушла ту у комшилуку тамо где сам могла тог тренутка. Ја имам пуно да кажем и много штошта би рекла, али стварно не сећам се неких ствари јер тога дана много штошта се догодило, а право да вам кажем и тешко ми је и да говорим о тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још када сте вршили препознавање са фотографија које су вам показане, Ви нисте могли да препознате никога, сећате се тога да су Вам показане фотографије? То је било то што сам ја хтела да Вас питам.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, сећам се тог тренутка. Ја нисам никога препознавала ни тог тренутка јер имала сам шесторо малолетне деце који су били уплашени, који су почели да плачу због оца и стварно не сећам се ниједног, али те фотографије сам гледала али било је и оних који су били офарбани, ишарани разним бојама, маскирани, носили су неке мараме, прошло је неколико година и ја нисам баш тако у годинама да запамтим све детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ове мушкарци међу којима је био и Ваш муж, колико војника је одвело?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, били су то војници и било их је више од 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје су биле њихове униформе?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: То су биле шарене униформе, испод тих приметила сам да су носили неке беле мајице, имали су мараме на глави, били су маскирани разним бојама, неко само чело, али сви су били тако ишарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо сада да ли тужилац и браниоци имају питања, да ли тужилац и пуномоћник заправо, ја мислим да је то био заједнички предлог, имају питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите ја бих само хтео да предочим извештај о спроведеном поступку препознавања са фотографија ЕУЛЕКС-а сведоку како бих је потсетио на ту њену изјаву, госпођа Сервете да ли се сећате да сте вршили препознавање са фотографија и да ли су Вам припадници ЕУЛЕКС-а показивали неке фотографије?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, сећам се да сам гледала неке фотографије али и пред ЕУЛЕКС-ом сам рекла да се не сећам тих ликова јер била је ситуација таква, деца су почела да плачу, покушала сам да смирим децу, нисам могла да их препознам, били су маскирани разним бојама, имали су и маскиране униформе, неки су имали браде, можда су сада обријали те браде, настале су промене прошло је 14 година од тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу Вам сада прочитати један део од овог извештаја где су неки ваши одговори па ми реците да ли је то тачно што пише овде у овом записнику, односно извештају о спроведеном поступку препознавања.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из овог извештаја произилази да је Вама службеник ЕУЛЕКС-а показао 90 фотографија, даље да Вас је службеник ЕУЛЕКС-а питао...

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да погледате сваку фотографију и питао Вас је да ли препознајете икога на фотографијама?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате тога?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље Вас је службеник ЕУЛЕКС-а...

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Тачно је да су ми показали те фотографије, а тачно је и то да сам ја пред њима изјавила да не могу никог идентификовати, односно препознати, то сам изјавила тога дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из овог извештаја произилази следеће, на питање службеника да означите позицију и на питање да ли препознајете икога на фотографијама, Ваш одговор је позиција број 6, следи следеће питање „зашто препознајете ову особу“ и онда иде Ваш опис „изгледа као особа која је 14. маја 1999. године дошла са групом војника у дворишту куће, био је висок и такође је имао неку боју на лицу, само се сећам његовог лица и да је стајао испред мушкараца који су били у дворишту куће, он је са другим војницима одвео мушкарца у стару кућу преко пута наше капије и касније смо чули пучњаву“, то је то што стоји овде у извештају, да ли је ово што сам Вам ја прочитао, тачно? Да ли сте ово изјавили?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да. Да, истина је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам опишете Ваше двориште где сте стајали и Вашу кућу?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: У дворишту се налазе две куће, ми смо били у једној штали, ови други чланови породице, а мушкарце су повели отуд након тога што су нас малтретирали пред њима, тражили злато, извели децу пред пушке и онда наравно хтели су то да покупе, односно тражили да покупимо и да их ставимо, онда су мушкарце увели у једну собу, контролисали и онда су их извели напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то двориште Ваше, да ли је то двориште ограђено и каква је ограда?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Да, постојао је зид у дворишна врата, наравно, али је у правцу врта био један излаз како бисмо изашли у врту, они су њих извели из дворишта и увели у куће Зимера Гашија, она је била из ћерпича изграђена, запалили су кућу, па и ону ограду да не би могао нико да уђе унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми каква је та дворишна врата или капија, можете да опишете?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: То су гвоздена врата, то је један пролаз, велика врата су била затворена увек, а она мала увек су била отворена, јер поред тих великих налази се још један мали, мањи пролаз

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам како изгледају те две куће, колико су велике и како су, да ли су офарбане и у коју боју?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Велика кућа је двоипоспратна, она која је запаљена, она је мелтерисана, изграђена од блокова, она није била потпуно уређена, ту су увели мушкарце, није била довршена, ту нису имали шта да запале, иначе би и то запалили, а ова друга где смо ми становали, она је била запаљена након тога што су нас извели напоље у двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сада можете да ми кажете колико је то двориште које сте сада описали да је ограђено и да има ту капију?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНАЈ: Рекла би да има површину отприлике око 3 ари, он је подељен ту се налазе две куће, једна је ту тачно на челу, да кажем, дворишта а друга мало са стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми молим Вас колико је Вас било у том дворишту?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Било је шест мушкараца, а нас жена је било више, били смо око седам, осам породица, а било је и неки гости ту, било је деце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то укупно вас било окупљено у дворишту?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: За мушкарце сам већ рекла колико их је било, али за деце и жене не могу да кажем, било нас је доста, али с обзиром на околности и на шта се догодило нисам у стању сад да кажем отприлике колико нас је било укупно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је ту било војника у том дворишту?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Колико се сећам војника је било више од десеторо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како су били обучени?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: У горњем делу су носили као неке блузице испод могла сам да приметим да су имали и неке беле мајице, а имали су и јакне са дугачким рукавима, а неки су и носили и прслукe.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били наоружани?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Сви су били наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су у Вашем дворишту пуцали из тог оружја?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, пуцали су нас да нас застраше да бисмо новац изнели, односно показали и вредне ствари, злато и тако даље, али на људе нису пуцали, онда су позвали децу да покупе све то и да им дају лично њима у руке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су пуцали увис или у вашем правцу испред вас?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Изволите још једном поставите питање јер нисам разумела?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су пуцали у ваздух или испред вас, испред ваших ногу, у земљу?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не, они су гађали ту поред нас, испред нас, али не да нас убијају него само да нас заплаше, они су нас и псовали и претили, али нису пуцали у нашем правцу и нису убијали никог од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико сте Ви лично њима и шта сте Ви њима дали на њихов захтев „дајте то и то“?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Ја могу да кажем само за себе да сам ја нешто новаца дала, али златне предмет дала сам деци и деца су их сакрила негде тамо у штали негде иза куће, дакле лично ја сам дала неки новац али вредне ствари не, ја говорим за себе, а друге породице да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су други који су били у вашем дворишту давали новац и злато и на који начин су то радили?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, да, извадили ствари, ставили ту и отишла су деца покупила то и дали су им.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само где су ставили то кажете ставили ту, где је то ту?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: То испред штале је било, између наше те две куће. То је то место где су им предали новац и где су они узели ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су то деца покупила, да ли знате о коме се ту ради, која су деца скупљала то што сте ви повадили из џепова?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, знам, Фидан, то је мој син Фидан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Фидан тада имао година?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Богами не знам тачно, али Фидан је 1986. године рођен, можда је тада имао 12, 13 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам војници тражили лична документа и да ли сте ви та документа предали?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не, нама женама не, али мушкарцима да, Сељманаја јесте, ја сам нашла личну карту његову код бандере испред наше куће и за Имера Гашија, онда сам нашла и његов ручни сат исто тако који је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да сте лична документа тражили само од мушкараца?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су Вашег супруга и још петорицу из дворишта извели, да ли знате колико војника их је извело из дворишта и да ли знате где су отишли и шта се с њима даље десило?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Је л' мислите мушкарце где су водили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Кад су их извели из дворишта водили су их кући Зимера Гашија. Његова кућа се налази ту близу наше куће и кад су нас извели и упутили низ улицу ту су били војници, можда је било војника и ван, више него што је овај број што је био у дворишту, али ја не знам тачан број јер нисмо смели ни да погледамо, јер су нас пратили тако, били су иза нас и кажу ајде, ајде иди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми колико је војника одвело ових шест мушкараца у ту кућу и да ли сте Ви то видели кад је улазио у кућу?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, видела сам и била сам сво време ту и све време смо били заједно са њима до оног тренутка кад су их извели, а после њих онда су нас терали да изађемо и кад су ушли у двориште прво је ушао само један војник, изашао је и онда је дошло њих око 10 других. Било је разноразних и брадати и други, почели су да нас малтретирају, тражили су новац, не бих сад поновила све ствари које сам говорила, али су мушкарце увели у једну собу, контролисали их, извели их напоље тамо код врата, онда су поново их вратили и други пут и онда су извели ван дворишта и увели у кућу Зимера Гашија. Можда је у тој кући било других мушкараца, али ми нисмо их видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нисам разумео у чију кућу су их увели?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Зимера Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зимера Гашија? Јесте ли видели Ви тај моменат кад улази у кућу Зимера Гашија?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не, само кад су нас извели и рекли су нам да изађемо и пуцали шест пуцњева су се чули појединачно и деца почела да вриште и узнемирена су била, кућа је почела да гори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле сте чули те пуцњеве?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: То није било далеко, та ограда је доста близу и ту смо ми и пролазили тако да није то далеко и чули смо те пуцњаве ту у близини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' сте те пуцњеве чули из правца где су мушкарци одведени?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око овог догађаја да ли сте Ви пронашли тело свог супруга?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Ја знам да је мој супруг био ту, али Зимерова кућа је била од дасака и земљаних ових слабог материјала и касније су јавили да су нашли четири леша, а шесторо њих је било. Те кости које смо ми сахрањивали након вештачења ми смо дали крв и све оно што су тражили, ми смо те посмртне остатке касније сахранили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли је кућа Гашија Зимера упаљена и да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не на почетку него кад је она изгорела тотално онда смо се ми вратили јер тог тренутна нисмо видели, онда смо видели и приметили да је она тотално изгорела кућа и ограда и све што је било, није постојала шанса да се ми приближимо и да видимо шта се догађа. Тек увече након 5 сати, значи увече онда смо то видели јер то се догодило преподне између 9 и 11 преподне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато колико је кућа тога дана упаљено у Вашем селу?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Изгорела је кућа Нимона Гашија, Зећира Селманија, Агима Селманија, моја кућа, Зимера Гашија и било је и других кућа, не могу да се сетим сад и ако нисам нешто сигурна ја стварно не могу да изјавим и да кажем нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само још ово. Кажите ми кад сте изашли из.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте изашли из дворишта, где сте се упутили, где сте отишли?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Рекли су нам да пођемо горе тамо у село да изађемо на асфалтни пут и да пођемо за Албанију, али ми нисмо могли да изађемо него смо ту у неко жбуње остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете рекли су нам, да ли можете да се сетите ко вам је то рекао и да опишете човека који вам је рекао да изађете на асфалт и да кренете за Албанију?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Нисам потпуно сигурна, био је поприлично висок, није био тако дебео, био је између 40 и 45 година старости, али нисам сигурна да кажем јесте то је тај. Он је ушао у нашу кућу унутра, изашао је после и разговарао са једним од њих, али човек кад не зна језик онда не може ни да сазна, односно да зна шта су говорили, он је дао наређење, односно он је захтевао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Гашија Зимера и да ли знате шта се с њим десило?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, познам Зимера Гашија јер је био наш комшија, само пут нас је раздвајао, улица. Када су га ухватили ја нисам га видела, али знам да је убијен, чули су се пукњи у кући Нимона Гашија, а ми смо мислили само да гађају тако, да пуцају тако. Онда су запалили Нимонову кућу пре него што су дошли у нашу кућу, та кућа је изгорела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам познати ови људи које ћу ја сад набројати: Никчи Весел, Никчи Џејрана и Никчи Хатице, да ли знате шта је са њима било?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Ови људи, дакле Хатице сам познавала, није она много далеко од нас, поприлично смо близу, али тога дана нисам контактирала ни Џемале, ни Ибрахима ни Хатице, јер стално сам била у мојој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се са њима десило?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: И они су убијени, ја лично нисам видела, али убијени су тога дана. Ко и како није ми познато и с ким су били није ми познато исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Ганимету Никчи и Аријету?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не, Ганимету не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Нисам имала никакав контакт са њом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не бих имао више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ове сведокиње су показале овде, каже према овом записнику одабир од 90 фотографија означених бројевима од 1 до 90, па ми имамо онај први албум који сте нам дали униформисаних лица, међутим, у том првом албуму је било 140, само да видим, 140 фотографија и имамо оне који сте накнадно доставили у коме је 90 фотографија, али нису сви означени, нису за све те људе написана имена, је ли тако? Шта је њој показано од тога, дакле да ли овај са 140 или овај са 90? Овај са 90. Па да ли се то ради о томе, ево читам записник, ја сам то прво и прочитала, питам да ли је то овај записник, ова, како Ви кажете табла, односно овај фотоалбум?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предочен је записник фотографија од 1 до 90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам да ми идентификујете, је ли то ово што сте доставили суду на тражење, ово фотоалбум, то је то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Сељманај, ми смо сада утврдили који Вам је фотоалбум показан, па ћу Вам ја сада показати, Ви сте означили на фотографији особу под бројем 6 и описали је да њу препознајете. Да ли можете тога да се сетите? Да ли може режија преко документ-камере да нам да слику коју приказујемо из фотоалбума? Погледаћете госпођо Сељманај ову фотографију и да нам кажете да ли сте Ви ту особу заокружили и малопре описивали? Да ли смо укључили документ-камеру? Ево ово је особа која према овом записнику који сте Ви означили кажете особа број 6 или кажете изгледа као особа која је. Да ли се тога сећате, да ли сте Ви ову особу показали?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, рекла сам за овог човека и имао је мало дужу браду, није толико висок, осредњег раста, али имао је ону шамију везану и био је нашаран различитим бојама и он је ушао тамо пре мушкараца и онда је одмах изашао чим су извели мушкарце напоље, али ево сада је већ доста времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Само ћемо да констатујемо да је сведокињи-оштећеној преко документ-камере приказан фотоалбум лица са препознавање од редног броја 1 до 90 и то фотографија број 6 и особа коју је она означила приликом сачињавања извештаја о спроведеном поступку препознавања са фотографија од 09.03.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо која је та особа, јер на списку који нам је тужилац доставио имена ове особе нема, тако да смо на тај начин то завршили. Идемо даље госпођо Сељманај са питањима. Да ли пуномоћник има питања?

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Госпођо Сељманај, Ви сте рекли да сте имали шесторо деце. Хоћете нам рећи у то време колико је најстарије дете имало година?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Најстарије дете рођено је 1980. године, а имало је отприлике око 18 година, али тога тренутка, дакле тога дана то дете није било ту, а најмлађе је било око 5,5 година, 6 и сви имају ту негде две, три године између себе, разлика је толика.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: У које време сте у селу Пављан тамо чули да се нешто догађа и да је упала војска у село, колико је било сати у то време кад се то догодило?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Не знам тачно сад колико је било сати, али то се догодило ујутро, било је ту и гостију који су час одлазили, час долазили и деца су се играла напоље и приметила како људи беже и онда су дошла, питали су ме где је тата и рекли су ево сви беже па 'ајде и ми да бежимо и кад се вратио ја сам рекла 'ајде да бежимо, он је рекао не, зашто да бежимо кад никоме ништа нисмо учинили и ми смо остали ту.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: У оној кући где сте рекли да је убијен Ваш муж, рекли сте да је ту побијено шесторо?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли су сва та тела пронађена?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Мало пре сам рекла, ту смо пронашли само кости.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: А колико је идентификовано, колико је пронађено?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Након вештачења су рекли да су пронашли само четворо њих, четири особе.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добар дан госпођо Сервете. Ја бих Вас замолио да одговорите на питање, Ви сте рекли да су у дворишту била деца, жене и старији мушкарци и такође на овој ливади. Моје питање је где су били млађи мушкарци, младићи из села, па и Ваш син?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Мој син је био ту одмах испод куће у ливади и након извршеног тог масакра низ ливаде су ишли и отишли у Захач и синови су сви били сакривени по тим жбуњевима и околом склоњени.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Остали младићи из села да ли Вам је познато?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Па рекла сам мало пре да не знам за остале, ја говорим само о својој деци, о деци која су била ту са мном и ми нисмо побегли, нисмо хтели нигде да одемо, само кад су нам рекли да изађемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање. Ваш син Фидан према овом извештају ЕУЛЕКС-а који имамо овде се налази негде у иностранству и Ви нисте желели да им кажете где, нити телефонски број да могу да га позову. Да ли постоји разлог због чега то нисте желели?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, тако је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли постоји разлог и који разлог?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Већ две и по године он је ван земље, ја контактирам са њим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не знам да ли сте ме разумели или да ли Вам је добро преведено, ја сам Вас питао који је разлог да Ви не желите да нама и ЕУЛЕКС-у кажете где се налази Ваш син и који је број телефона његов Фиданов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора да има разлог.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Он је био тада са мном, он контактира са мном и контактира са онима са којима треба да контактира.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли могу да закључим да не желите да кажете где се налази и како може да се позове телефоном?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Нећу, никоме не желим да кажем.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја Вам се захваљујем.

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Доста сам ја узнемирена након 14 година и не бих дозволила да узнемиравам и дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Оптужени? Не. Да ли Ви постављате одштетни захтев госпођо Селманај за, да ли имате захтев за накнаду штете поводом убиства Вашег мужа и поводом онога што сте претрпели?

СВЕДОК СЕРВЕТЕ СЕЉМАНИ: Да, разумела сам питање. За убиство мога мужа не постоји никаква накнада за то, чиме би се то могло надокнадити, а ово друго то је нормално тражити, али његов живот не може се надокнадити ничим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Да констатујем дакле да постављате имовинско правни захтев, али не опредељујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се ја Вама захваљујем што сте дошли и што сте данас дали исказ и сада можете да идете, а ми ћемо да сачекамо следећег сведока, а то је Сали Никчи. Да, замолите да дође Сали Никчи.

За то време ћемо да констатујемо да је у 10:25 часова напустио претрес адвокат Небојша Перовић и да га у наставку мења адвокат Шћепановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ евидентирали, само сада овако да констатујемо и дакле сада чекамо Сали Никчија.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Сведок стиже ускоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расправићемо после, не можете тако.

Сведок САЛИ НИКЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Сали Никчи?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Весел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Весел Никчи, добро. Када сте и где рођени?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја сам рођен 10.06.1978. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: У Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Захаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Земљорадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитајте нам идентификациони број молим Вас са Вашег документа? Прочитајте нам Ви сами.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: 1009734496.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала ми смо Вас данас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, о свему што Вас питамо морате да нам кажете оно што знате, а можете да ускратите одговор на питања која би Вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли то разумете?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре давања исказа се полаже заклетва тако што ћете понављати за мном: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да о свему што будем питан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорићу само истину.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја ћу говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи морате да поновите.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: И о свему ономе што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, опоменут, са личним подацима које даје, након што је положио заклетву, исказује:

Господине Нички Ви сте син само да то проверимо Весела и Џејране Никчи?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да. То је мајка и отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми онда 14. маја шта се догодило, ми смо овде саслушали неке од Ваших сродника и шта је било са Вама?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја још нисам дао никакву изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја желим сада да дам ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је било 14. маја 1999. године, где сте Ви били колико сте тада имали година, 21 годину?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја сам био тада кући 14. маја са оцем, са Весељом и Халитом Гашијем. Онда су рекли да су ушле српске снаге, он је пошао у правцу своје куће, а ми смо били у оној другој кући тамо мало унутра у селу, а он је остао кући са мајком, мојом женом и две ћерке. Биле су и Ганимете и Ајета, а она је сестра од стрица, моја рођакиња и ћерка Хатице, она је убијена са мојим родитељима. Касније ја нисам ни видео само кад сам их видео били су убијени, када сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви урадили ујутру када сте чули да долази војска, или око подне, колико је то сати било?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја сам се издвојио из породице и након, око пола 9 или 9 сати отприлике онда сам побегао и око 10 сати приближио сам се кући и кућа је почела да гори, и око 5 сати сам се вратио и видео сам да су они били убијени, повикао сам све и онда смо ишли и узели посмртне остатке и ми смо их склонили у једно друго место, а ови су били изгорела тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам рекли сте да су ту били Ваш отац и мајка Хатице, то је Ваша ми смо овде добили превод ћерка, да ли је то Ваша стрина?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, мајка Џељане и Хатице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хатице је Ваша стрина или ћерка?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: То је комшиница, била је старија жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ганимете Никчи шта је Вама?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: То је сестра моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова малолетна Аријете, она је Вама шта, сестра од стрица?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Блиска рођакиња, она је мало да кажем даљи рођак али јесте рођакиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту био још неко осим што кажете Халита Гашија, да ли је ту био још неко, где је био Ваш брат?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја не знам где је Рама био тог тренутка ја нисам био ту, ја сам био сасвим на једној другој страни, он је на другој страни, били смо раздвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ујутру Вас питам, ујутру пре него што је дошла војска, да ли је Рам био ту?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, породично смо били ми у тој кући, у комшилику код Халита Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са ким сте касније дошли и видели тела ваших родитеља?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Сам сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Рам био са Вама?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Око пет, пет и тридесет сам дошао, па онда сам дошао са братом, односно стричевима, односно браћом од стричева, онда су дошли и остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нешто да кажете или да пређемо на питања?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Не знам шта да вам кажем друго, ја друго нисам ни видео осим сада да причам лажи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само пар питања, хвала. Господине Никчи кажете у 10 сати сте видели да гори кућа, па сте онда отишли из села, да ли можете да нам кажете чија то кућа гори?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Моја кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте отишли после?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Веселова кућа, Алијева кућа, Шабанова кућа, значи редом су изгореле куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви то видите у 10 сати да те куће горе редом?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Како да нисам видео, ја сам био близу, ја сам можда био на 300 метара ту код луга, како да не видим то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту кућа било, колико је ту кућа горело?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Изгореле су куће у Пављану, у Захаћу, али ја сам прво видео моју кућу и оне око ње, јер смо ми били ту код тог луга, тако да сам могао да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ме интересује оно што сте Ви могли да видите а то је ваша кућа и околне куће, које су то околне куће гореле?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да ли желите онако да кажем имена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Али ту су куће у читавом селу гореле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно што сте ви видели?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Хоћете имена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Значи појединачно куће које сам видео да горе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Кућа Амера Саликуа, Рам Садиква, Есада Гашија, Сахита Гашија, све, све у Пављану, да и још неке куће, али тренутно се не сећам имена власника тих кућа. Зеки Мери, Беки Мери из Захаћа тамо, е тако редом сада. Хаџи Мерит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете да нам определите место где сте Ви стајали и где сте отишли у 10 сати из села и колико сте далеко били удаљени од села?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ја сам рекао у жбуну тамо 300 метара од куће, ја сам био скроз овако повучен доле, могао сам само мало да видим онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте одатле видели...

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Знате како, нисам ја, могло је да се види, то није зрно једно па не може да се види, то је кућа која гори и види се, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели војску неку са тог места?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Видео сам на почетку не баш најбоље, видео сам Власту из Захаћа тренутно се не сећам како се презива, презимена не знам да ли је Вујевић, био је, имао је обријану главу, дајте ми фотографију све ћу Вам показати и његову браћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта је та војска радила у Вашем селу?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Викали колико су могли, шта су могли да ураде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу пуцали?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Како нису, како нису пуцали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви то чули и видели?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Како нисам, у том тренутку сам видео двојицу да пуцају, онда су ови други, знате како сада не могу мало ми је и чудно то што ме питате, како да не, био сам тамо, видео сам, како да нису пуцали. Шта мислите да су дошли тамо да ме чувају, да ме бране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а знате зашто су стигли тамо?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да нас убију, како су нас и убили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И реците нам само где сте затекли тела ваше мајке, оца и Хатице?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: У кућу су били, код куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквом стању су била тела?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: У соби, у салону, како су изгледала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Како може човек да гори, како изгледа човек после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу сви били изгорели?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Сви су били изгорели, Хатице и Весел су делимично, а трећа особа односно Џејране она је цела изгорела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви могли да препознате тела ко је ко?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: На основу одеће коју су носили, како су били обучени. Гледали смо прстење, оно што су имали на себи, то је било за нас знак препознавања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је са моје стране доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Пуномоћник.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Господине Салија када сте се ви раздвајали међу собом, Ви, Ваш отац, брат и остали, да ли сте живели до тада у једној кућној заједници?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Знате како, у вечерњим часовима нисмо били заједно, преко дана да, али увече не јер нисмо спавали код куће.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекли сте да сте били код Халит Гашија, шта Вам је Халит Гаши је ли Вам неки род?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Шта, хоћете да нам објасните шта?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: То је Хатицин зет.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекли сте да сте видели војнике, да ли знате да нам кажете на којој даљини сте њих видели? Колико су били они далеко од Вас?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ова двојица су била јако близу, ја сам био ту у жбуну се крио, а ове остале сам мало даље гледао, били су мало даље од мене.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли можете да нам кажете јесте могли да приметите шта они и како се понашају и шта су чинили? Је ли било цивила око њих или?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: У тренутку када сам видео, нисам видео цивиле, а када сам видео ову двојицу сећам се да су били маскирани викали, пуцали, говорили су изађите терористи.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли сте могли да приметите да је неко од њих, неко познато лице које је вама било познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, опростите. Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Никчи ја сам адвокат Ђорђевић Мирослав, молим Вас да ми одговорите на неколико питања, у том лугу где сте се, где сте побегли, разумео сам да је било више лица, јесу то била сва лица углавном из села Пављан или из других села?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Тамо где сам ја био био сам сам, тамо даље су били из Пављана, из Захаћа, причам о другом делу тамо луга.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да. Јесу то тамо исто тако младићи били у том другом делу луга, као и Ви? Млади људи?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Било је млађих људи, било је старијих, ми смо сви били ту, ко год је бежао ту се сакрио јер ми нисмо знали где да идемо, куда, где да се кријемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не морате ми одговорити на ово питање, али ја имам потребу да Вас питам, да ли можете да објасните како то да сте ви а и други побегли и сакрили се у луг, а оставили жене, децу и родитеље да тако кажем на милост и немилост?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Мислили смо да жене, децу, старије људе нико неће дирати, да смо знали тако ни ми не би отишли него би остали ту са њима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање, такође не морате да ми одговорите, да ли сте у неком периоду Ви били припадник Ослободилачке војске Косова, кажем не морате да одговорите јер у Србији Ослободилачка војска Косова се третира као терористичка организација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула извините, ја нисам чула, да ли је био члан ОВК?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У неком периоду, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било кад, добро.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја Вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли браниоци још имају питања?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Био, био сам припадник ОВК, да ли дозвољавате да годподину поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, ко да постави, сведок да постави питање адвокату. То можете овако реторички да кажете, дајте ви да погледате неке слике када буду адвокати завршили, господине Никчи да ли остали браниоци имају питања? Немају. Оптужени? Немају. Господине Никчи кажете да сте ушли у кућу након овога догађаја и пронашли тела својих родитеља, да ли можете да нам опишете

кућу како је изгледала? Да ли сте видели још неке трагове или сте затекли само тела?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да. У том делу су их убили, мајка је била цела изгорела, Весел овако до плућа и леђа и Хатица је само од леђа само скроз до доле није била изгорела, а остатак тела је изгорео. Да, фотографисао сам кућу баш у том месту где су они изгорели, сликао сам, односно фотографисао. Мислим да имам и овде фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је било трагова од оружја, од пуцања?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте то затекли?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ево сада ћу вам показати фотографију, остало ми је у колима, али сада ће ми донети и ја ћу вам показати место где се десило убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пробајте сада да ми одговорите, где сте затекли трагове муниције?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ево сада ће господин који ради овде да иде да узме фотографију из аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите му само Еда, дакле питам где сте затекли трагове од пуцања, на којим деловима куће?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Како се улази у тај салон, прво је Џејрана па онда Брахим па Хатице, Весел па онда Хатице, е тако како су пуцали тако су они ту падали, е у том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте их сахранили, како сте скупили те остатке?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Знате како, ја сам био испред куће и чувао сам стражу да не дође неко па да буде нешто ту, њих је, њихова тела, односно остатке сакупио брат, Халил и Халит Гаши, значи Халил и Халит Гаши, а ја сам био испред куће и чувао стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рам Никчи, Ваш брат, да ли је сакупљао те остатке и сахрањивао?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га споменули, а ми имамо један такав његов исказ и исказ неких сведока који управо...

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Мислим да је рекао брат на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је, аха брат Халил и Хамит, значи.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Брат, брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сва тројица.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Рекао је брат Халил и Халит Гаши.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, како да не, Рам је био, брат је био а ја сам био испред куће. Ја сам само чекао испред ако се нешто деси да кажем бежите, идите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми имамо овде неке фотографије које су сачињене само да видим када, нама достављено 2000. године, а оне су из 1999. године када је вршен увиђај па ћете ми рећи да ли нешто од овога, неке од ових

фотографија препознајете и због чега, да ли може режија да нам да сада снимак документ камере.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, да, уреду. У реду. Кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то кућа?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, део куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто део Ваше куће је ли, слика број 2?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, ово је зид, ово је део иза куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово? То је зид?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ово је иза куће зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Е, ово је део који је малопре био исто, значи овде заједно спојен овај део са претходном фотографијом, са делом на претходној фотографији. Да, да и ово. Да то је овај мало дужи зид. Ово је унутра у самом салону, да, да, да, да, у салону. Чекајте мало, видите овде доле, овде је убијена Џеране. Да ли разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумемо. То је на фотографији број 10 је место где је пронађено тело, где сте пронашли тело своје мајке Џеране.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Тако је, овај део овде на самом ћошку овде је отац био Весел. Могу да Вас замолим да вратите претходну фотографију још једном да вам покажем, мислим да се ту боље види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На слици број 9.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: То је ту. Да ли видите ове три рупе овде? Овде је убијен Весел, а овде где видите две рупе поред овог зида ту је Хатице убијена. Је л' видите овај део кревета који је изгорео, е овде је била Џеране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо касније да констатујемо у записник. Ово је 11 слика. Да ли овде нешто видите, да ли мислим чега се сећате?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да. Све што сам до сад рекао то је по мом сећању, значи причам само о ономе чега се сећам. Да ли желите поново да вам кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. А на овој слици 12 шта је то?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да и овде се налазило тело, ево баш ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ово означено стрелицом, је ли?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да. Овде, ово се односи на Веселово тело, овде се Весел налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: И овога се сећам, сећам се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада то су трагови нагорелих тела. Идемо на 15. Да ли ово можете да препознате и шта је то?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да. Да, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Ово су тела, ово су прво бурад, па онда њихова тела и ова бурад смо ставили у земљу, закопали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која је то била слика, 15, је ли, 16? Добро, то су остац тела.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Да, да, све. Сећам се свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е овако,

Да констатујемо да је оштећеном показан фотоалбум који је сачињен приликом увиђаја и да је он на фотографијама 9, 10, 12 и 16 показао да је на фотографији 9 место где су пронађена тела покојних Весела, Џејране и Хатице, на слици 10 део кревета где је била покојна Џејране, на слици 12 стрелицом означено место где је пронађено тело покојног Весела Никчи – његовог оца и на слици број 16 буре у које су стављени остаци тела који су претходно замотани, а затим је буре закопано у земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви овим поводом имате још нешто да додате?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате одштетни захтев поводом овога што Вам се догодило и поводом тога што су Вам убијени родитељи?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Знате како, Рам је већ сведочио, дао је изјаву, ја не знам шта да додам друго, тако да све знате од њега, он је рекао шта зна, рекао сам и ја, не знам шта да додам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате одштетни захтев поводом овога, то сам Вас још питала?

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Не знам шта да изјавим друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ми смо на овај начин завршили и са Вашим сведочењем, ја се Вама захваљујем што сте дошли. Сада можете да идете. Такође се на овај начин захваљујем и ЕУЛЕКС-у за сарадњу приликом испитивања свих оштећених и сведока током овог поступка. Сада се налаже режији да одјави видео-конференцијску везу и да нам на мониторе да слику суднице.

СВЕДОК САЛИ НИКЧИ: Немам шта да додам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам онда.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Ево обраћа Вам се господин из ЕУЛЕКС-а, каже кад буду добили фотографију од њега они ће то скенирати и послаће Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и морају да нам пошаљу те записнике свакако са подацима свих сведока који су саслушани током овог поступка, то ћемо и после овога претреса и да напишемо да их подсетимо. Ето то је то. Одјављујемо видео-конференцијску везу, господине Никчи довиђења, а режија би ово сада могла да прекине да вратимо на мониторе слику суднице и да вас обавестим о следећем.

Јутрос у суд је стигла сведокиња Шехрије Баља која је из Пављана, међутим, она је у међувремену, ја сам то рекла, рекао је и пуномоћник, напустила Косово и дошла и настанила се у Србији, односно у Војводини, успела је Служба за откривање ратних злочина да је пронађе и она је јутрос дошла у суд и ја сам пре овога претреса обавештена о томе да она у 12 сати прима терапију и да после тога може да сведочи. Међутим, сада видели сте и сами да је стигло обавештење да је њој веома лоше и да има веома висок шећер и да је сада пребацују у Ургентни центар. То је једна ствар, ја не знам како ће њој

бити, ми смо веома тешко дошли до ње, она је овако у једном такође озбиљном стању и следећи проблем је који имамо код ове оштећене, односно сведокиње је то што у допису, поднеску који је послао пуномоћник, а придружио се и тужилац, стоји да она треба да сведочи о силовању које је доживела дана 14. маја. У том смислу наша Служба за помоћ и подршку сведоцима, ја сам њима наложила, за сада то не знам како је, да са њом разговарају да ли она о томе може да сведочи јавно или не, ми ћемо њу то свакако питати. У том смислу очекујем и од пуномоћника да тај свој предлог определи пошто је то био предлог пуномоћника да се она саслуша и молим вас да сачекамо рецимо, не знам уопште какав ће то бити извештај из Ургентног центра, значи она је сада отишла, ми смо сада то одобрили да се видимо рецимо да наставимо у 12 и да видимо шта ћемо онда даље да радимо, да ли ћемо за данас завршити, да ли ће се она вратити или ћемо се договарати за следећи пут.

За овим суд одређује паузу у трајању од 45 минута, па се видимо у 12:00 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Настављено у 12:13 сати након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су и даље дакле као и пре паузе сви оптужени, браниоци, заменик тужиоца за ратне злочине као и обојица пуномоћника. Дакле, шта се у међувремену догодило, Шехрије Баља је прегледана прво од стране нашег доктора специјалисте у 10:59 када је осећала слабост и трњење у глави и тако даље, пружена јој је та нека ургентна помоћ овде код нас и она је са, да сада не нарушавамо њену приватност, са овом једном дијагнозом која ће свакако бити у списима предмета и која се односи на њену болест дијабетес. Хитна помоћ је одвезла у Ургентни центар. Е сад, у Ургентном центру претходно сам обавила разговор са Вучинић Марком који је неки службеник, каже „Марко са пријема“, односно то је особа која се јавља на телефон на пријему и онда сам добила ту пријемну интерну амбуланту где је докторка, где сам добила информацију да Ђикић Марина докторка прегледа, у току су прегледи ове сведокиње и још увек се не зна, дакле она има само отворен картон за прегледе а не и за смештај у установу, што не значи да неће бити смештена, то ћемо знати тек касније.

Да ми не бисмо губили време ми ћемо онда да то саслушање, односно испитивање одложимо за неки други датум и да тада завршимо и са осталим доказима које имамо, а то су неки писани докази и то је коначно и сведок чије нам је име послао, односно стручњак из установе Војно-географски завод, име нам је послао ВБА, то су они одредили на начин како је предвиђено то преко Министарства одбране. Имамо две особе одређене да нам растумаче карте које је претходно послао Војно-географски завод то су Зоран Аврамовић или Славиша Татомировић, они су одређени и један од њих двојице ће доћи тог дана и на тај начин ћемо вероватно завршити и са доказним поступком и кренути на завршне речи. Везано за ову сведокињу ја ћу Вас обавестити и писмено о томе шта се са

њом догодило и да ли ће она уопште да долази или не и да ли може да дође и то је то.

Следећи термин који имамо је један дан у јуну месецу 20. јун у 09:30 часова у истој овој судници и отприлике планирајте то ако тада не кренемо са завршним речима то онда вероватно неће бити дуго.

И коначно, ми смо у међувремену донели решење да изменимо мере у том смислу што смо укинули меру забране напуштања боравишта Бобану Богићевићу, а изменили мере у односу на Николића, Момића и Сокића у том смислу да се јављају једном месечно. Ето то је то. То решење ћете такође добити сви.

Дакле, упишите сада термин 20.

Данашњи претрес се одлаже, а наредни за који се заказује испитивање сведокиње Шехрије Баље, затим стручњака из Војно-географског завода Зорана Аврамовића или Славише Татомировића, као и извођење осталих доказа, заказује се за:

20.06.2013. године, у 09:30 часова, у судници број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, за тада ћемо позвати и професора др Слободана Савића који ће у међувремену да прегледа и документацију која се односи на село Љубенић на ексхумацију, обдукцију и то у оном делу у којем то није обављено овде у Батајници па није обавио наш Институт за судску медицину већ у односу на она тела оно што имамо што је пронађено на гробљу у Пећи, тако да ће и он тада тог дана бити ту, али свакако то уколико он буде нешто написао, дакле, као и раније и то ћу вам претходно писмено доставити. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Значи, ја једини остајем да се морам јављати сваког другог понедељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сваког другог понедељка. Добро. Да ли Ви предлагете да се Вама мера замени?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ако је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте предложили, ми смо тад имали.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сматрам да то није толико битно, али кад већ сви су добили једанпут месечно зашто не бих и ја, али мени то толико не смета да вам искрено кажем да ли ћу се јављати недељно или месечно то ми не смета, јер ту сам у Крагујевцу, 5 км лево, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви предлагете или не предлагете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Предлажем ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим оптужени Поповић Срећко предлаже да се и њему замени мера забране напуштања боравишта у том смислу што ће му се наложити да се једном месечно јавља надлежној полицијској станици.

Заменик тужиоца каже на ово да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да је сагласан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се мења мера забране напуштања боравишта и у односу на оптуженог Поповић Срећка утолико што се оптужени Поповић Срећко има да јавља једном месечно надлежној полицијској станици и то сваког првог понедељка у месецу од 8 до 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на оптуженог Булатовића за сада смо одбили, ево подсећа ме колега, ево одбили смо ту меру. И оптужени Сокић.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ја бих замолио ако може да ми се изда нека потврда за превоз. Ја немам паре да путујем тамо-амо, немам одакле, тамо у том селу нема ни посла, не могу да радим нигде ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву потврду да Вам издамо за превоз?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта ја знам какву потврду, ја немам паре за превоз. Ако не можете да ми дате неку потврду да могу да путујем или да ми се укине та мера, ако не може онда ме вратите у притвор и шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до 20. ћу да размислим о томе, па ћемо то да унесемо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Сокић предлаже да му се укине мера јер он нема средстава за превоз или да му се изда потврда по основу које би могао да се бесплатно превози јер средстава за издржавање нема, а посао не може да нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако више нико нема ништа да каже. Има Булатовић. Хајдете Булатовићу.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добар дан. Поштовани председавајући, ја бих Вас, видим да одбијен ми је овај предлог. Ја бих замолио, није проблем ја ћу да се јављам сваког понедељка, није проблем никад и не касним, проверите кад се јављам и све, није проблем ја ћу да се јављам сваког понедељка, али у мом интересу је и што се тиче живота и свега да нађем ове папире где кажу овај лаже,

молим Вас дозволите ми да донесем, да се снађем, да појурим то да донесем то и да донесем те папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да појурите?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па папире, треба ми прво, треба да се тражи војна документација из болнице и цивилне, суд пећки је у Лесковцу, значи морао бих да Вас молим да ми дозволите да могу да се крећем, а сваког понедељка ћу да се јавим, није проблем, не треба месец дана, сваког понедељка није ми тешко да се јавим, али молим Вас, ја на други начин не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, пре обичај је дозвољавамо ево овај оптужени ја мислим Николић да је тражио да путује негде па је тражио продужење тог времена, значи кад желите негде да путујете Ви се обратите суду, добијете ту потврду и можете да путујете где год хоћете, тако да у свим другим предметима то тако функционише, можете да се обратите суду, желите да путујете тад и тад, ту и ту, добијете одобрење и тако напуштате место боравишта, тако је то регулисано и тако је уобичајено, никад није било проблема.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Али верујте ми, ја на пример не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад није било проблема. Не можете да добијете забрану и унапред дозволу да путујете то је немогуће наравно.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим да бих могао да се крећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам Вам, разумели сте шта сам Вам рекла, ако нисте прочитаћете, а ми се видимо за 13 дана. Дакле, видимо се 20.06.2013.године.

Довршено у 12:20 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА